

**Pytanie wymagające odpowiedzi ustnej O-000001/2020
do Komisji**

Art. 136 Regulaminu

Tanja Fajon (S&D), Ádám Kósa (PPE), Janusz Lewandowski (PPE), Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), Stelios Kouloglou (GUE/NGL), Helmut Scholz (GUE/NGL), Romana Tomc (PPE), Ernest Urtasun (Verts/ALE), Martina Michels (GUE/NGL), Annie Schreijer-Pierik (PPE), Kateřina Konečná (GUE/NGL), Milan Zver (PPE), Monika Beňová (S&D), Viktor Uspaskich (Renew), Clare Daly (GUE/NGL), Loucas Furlas (PPE), Ljudmila Novak (PPE), Miroslav Číž (S&D), Marie Toussaint (Verts/ALE), Jackie Jones (S&D), Peter Pollák (PPE), Robert Hajšel (S&D), Tudor Ciuhodaru (S&D), Radan Kanev (PPE), Mircea-Gheorghe Hava (PPE), Petros Kokkalis (GUE/NGL), Stanislav Polčák (PPE), Michal Wiezik (PPE), Franc Bogovič (PPE), Vladimír Bilčík (PPE), José Ramón Bauzá Díaz (Renew), Dennis Radtke (PPE), Róza Thun und Hohenstein (PPE), Martin Hojsík (Renew), Traian Băsescu (PPE), Maria Walsh (PPE), Luke Ming Flanagan (GUE/NGL), Mick Wallace (GUE/NGL), Martina Anderson (GUE/NGL), Marc Botenga (GUE/NGL), Seán Kelly (PPE)

Przedmiot: Kryzys wodny w Bułgarii

W ostatnich latach w infrastrukturę wodną Bułgarii zainwestowano setki milionów euro, w tym znaczące kwoty pochodzące z funduszy europejskich. W trakcie świąt Bożego Narodzenia w 2019 r. niemal sto trzydzieści tysięcy obywateli Bułgarii nie miało dostępu do wody pitnej. Zaopatrzenie w wodę w tym kraju jest coraz trudniejsze, a jednocześnie brakuje perspektyw na wyjście z kryzysu. Obywatele Bułgarii stoją w obliczu bezpośrednich zagrożeń dla zdrowia i długoterminowego ryzyka gospodarczego.

Sytuacja ta nie jest następstwem klęski żywiołowej, lecz wynikiem długotrwałej praktyki wykorzystywania wody pitnej do celów przemysłowych w jednym z największych miast Bułgarii – Perniku. Ten proces trwa od miesięcy, pomimo coraz niższego poziomu wody na zaporze Studena, będącej jedynym źródłem wody w mieście.

Problem Pernika nie jest jednak odosobniony. Mieszkańcy Szumenu, dziesiątego pod względem wielkości miasta w Bułgarii, od kilkadziesiąt lat nie mają dostępu do wody pitnej. W praktyce to samo dotyczy Warny – trzeciego miasta pod względem wielkości, stanowiącego centrum sektora turystyki. Lista wszystkich miast i wsi pozbawionych dostępu do wody pitnej zajęłaby niestety zbyt wiele stron.

Dostęp do wody pitnej jest prawem przysługującym obywatelom UE. Prawo to jest przedmiotem europejskiej inicjatywy obywatelskiej oraz zostało jednoznacznie uznane w rezolucji 64/292 Zgromadzenia Ogólnego ONZ z 28 lipca 2010 r. Naruszenie tego prawa i nieskuteczne wydatkowanie funduszy europejskich to nie problem samego Perniku czy Bułgarii. To problem europejski.

W związku z tym chcielibyśmy zadać następujące pytania:

1. Czy Komisja jest gotowa przeprowadzić pełną analizę przyczyn kryzysu wodnego?
2. Czy Komisja jest gotowa udzielić pomocy odpowiednim instytucjom bułgarskim w celu zapewnienia obywatelom Bułgarii dostępu do wody pitnej?

3. Czy Komisja może zagwarantować, że te projekty wodne, które nadal są na etapie planowania i opracowywania, będą w kolejnym okresie programowania podlegać ścisłej kontroli, tak aby umożliwić osiągnięcie wymiernych wyników?
4. Czy w przypadku naruszeń Komisja powiadomi Prokuraturę Europejską o nieodpowiedzialnym wydatkowaniu funduszy na projekty wodne?

Przedłożone: 06/01/2020

Termin ważności: 07/04/2020